

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/110/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200703
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200703.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP č. 8, Banská Bystrica, právne zastúpeného JUDr. Evou Mihókovou, advokátkou v Zlatých Moravciach, 1. mája č. 22, proti žalovanej: Správa katastra Komárno, Platanova alej č. 6, Komárno, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. V 1945/11 zo dňa 7. júla 2011, o odvolaní Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy, so sídlom J. Hollého č. 10, Trnava, právne zastúpenej Maple & Fish, s.r.o., Rajská č. 15/A, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre o nepribratí účastníka do konania č.k. 11S/142/2011-98 zo dňa 14. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/142/2011-98 zo dňa 14. júna 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením nepribral do konania vedeného na súde pod sp. zn. 11S/142/2011 za účastníka konania Rímskokatolícku cirkev, Trnavskú arcidiecézu, so sídlom J. Hollého č. 10, Trnava.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že okruh účastníkov konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP nemožno rozširovať a to ani s poukazom na § 93 ods. 3 OSP. Krajský súd konštatoval, že Rímskokatolícka cirkev (ďalej len „RKC“) bola účastníkom konania o povolení vkladu, ktorý je predmetom preskúmavacieho konania vedeného pod sp.zn. 11S/142/2011, avšak ako účastník správneho konania nevyužila svoje právo podať proti správne rozhodnutiu žalobu.

Proti tomuto uzneseniu podala RKC odvolanie, ktorým žiadala napadnuté uznesenie zrušiť, resp. zmeniť a pribrať ju ako účastníka správneho konania do konania preskúmavacieho. Ďalej poukázala na ustanovenie § 250 ods. 1 OSP a vyslovila názor, že súd má pribrať podľa tohto ustanovenia do konania aj toho účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Zdôraznila, že bola účastníkom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vedeného u žalovanej pod č. V 1945/2011, v ktorom žalovaná povolila vklad v prospech RKC. Ďalej poukázala na čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky ako aj na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a vyjadrila názor, že rozhodnutie a postup krajského súdu nemožno

považovať za ústavne konformné a boli jej ním odňaté jej zákonné práva.

Žalobca ani žalovaná sa k uvedenému odvolaniu RKC písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP.

Predmetom odvolacieho konania bolo uznesenie krajského súdu o nepribratí RKC do konania vedeného na krajskom súde pod sp.zn. 1S/142/2011 - o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. V 1945/2011 zo dňa 7. júla 2011, ktorým žalovaná povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území V. v prospech RKC a to na základe dohody o vydaní veci uzavretej medzi žalobcom a RKC.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu dňa 13. septembra 2011 domáhal preskúmania vyššie uvedeného rozhodnutia žalovanej.

Počas preskúmovacieho konania dňa 10. novembra 2011 podala RKC žiadosť o pribratie do tohto konania s poukazom na ustanovenia § 250 ods. 1 v spojení s § 93 ods. 1 a 3 OSP s odôvodnením, že prípadným zrušením povoleného vkladu vlastníckeho práva v prospech RKC by táto mohla byť dotknutá na svojich právach, pretože preskúmaným rozhodnutím žalovanej sa stala výlučnou vlastníčkou tam špecifikovaných nehnuteľností.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem. Zo spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovanej, bolo nesporné, že účastníkom vkladového konania vedeného pod č. V 1945/2011 bola aj RKC, ktorá vystupovala ako navrhovateľ, keď dňa 10. júna 2011 podala návrh na vklad vlastníckeho práva k tam vymedzeným pozemkom. Rozhodnutím č. V 1945/11 zo dňa 7. júla 2011 žalovaná na návrh RKC povolila vklad vlastníckeho práva v prospech RKC titulom dohody o vydaní veci uzavretej medzi účastníkmi RKC a žalobcom. Toto rozhodnutie bolo doručené jednak RKC a jednak žalobcovi.

Vôľou zákonodarcu bolo v preskúmovacom súdnom konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu (§ 250 ods. 1 OSP).

Odôvodnenie krajského súdu, že okruh účastníkov preskúmovacieho konania je daný ustanovením § 250 ods. 1 OSP a nemožno ho dodatočne rozširovať, ako aj jeho konštatovanie, že RKC sa uspokojila so správnym rozhodnutím, keďže ho nenapadla žalobou a teda sa nemohla dodatočne domáhať pribratia do súdneho konania, je zmätočné a nelogické.

Z druhej vety ustanovenia § 250 ods. 1 OSP jednoznačne vyplýva povinnosť konajúceho súdu aj bez návrhu pribrať do konania účastníkov správneho konania; teda toto ustanovenie predpokladá, že nie všetci účastníci správneho konania využijú svoje právo domáhať sa preskúmania správneho rozhodnutia na súde (napr. sa so správnym rozhodnutím uspokojili, lebo správny orgán im vyhovel - ako to bolo v prípade RKC, v prospech ktorej žalovaná povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností), avšak prípadným zrušením tohto rozhodnutia by boli dotknutí na svojich nadobudnutých právach (zrušením rozhodnutia o povolení vkladu pre RKC by nepochybne došlo k zásahu do jej vlastníckych práv). Povinnosťou príslušného súdu je preto zistiť okruh účastníkov v správnom konaní, ktorí by mohli byť dotknutí na svojich právach prípadným zrušením správneho rozhodnutia a týchto pribrať do konania či už na návrh alebo aj ex offo.

Odvolací súd poukazuje aj na nesprávne poučenie v uznesení krajského súdu. S poukazom na § 246c ods. 1, veta druhá OSP je prípustný opravný v konaní podľa piatej časti OSP len v prípade, ak to zákon výslovne ustanoví. Zároveň však zákon v prvej vete tohto ustanovenia odkazuje na prvú, tretiu a štvrtú časť OSP pre otázky, ktoré v piatej časti nie sú výslovne upravené. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odvolanie proti uzneseniu o pribratí účastníka do konania bez návrhu podľa § 250 ods. 1 OSP prípustné nie je, lebo to zákon v piatej časti výslovne neuvádza. Na prípustnosť odvolania proti uzneseniu o nepribratí účastníka sa však logicky má aplikovať všeobecná časť OSP. S poukazom na ustanovenie § 202 OSP, ktorý taxatívne vymenúva rozhodnutia súdu, proti ktorým odvolanie nie je prípustné, teda proti uzneseniu o nepribratí účastníka do konania odvolanie prípustné je.

Pokiaľ teda krajský súd nekonal so všetkými účastníkmi konania, hoci okruh účastníkov je daný ustanovením § 30 ods. 1 katastrálneho zákona a § 250 ods. 1 OSP, svojím postupom odňal právo na súdny proces účastníkovi, ktorý ním bol aj v správnom konaní, teda RKC a ktorému právo byť účastníkom preskúmavacieho konania zaručuje zákon v § 250 ods. 1 OSP. Takýmto postupom a rozhodnutím - navyše keď účastníkov nesprávne poučil o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu o nepribratí účastníka do konania - im krajský súd odňal možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 OSP z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa vzhľadom na pochybenie súdu prvého stupňa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o pribratí RKC do preskúmavacieho konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, konať s ňou ako s účastníčkou konania a po rozhodnutí vo veci samej jej doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.